

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Kołodziejcki

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **A. P.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2024 roku,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 27 marca 2024 roku, sygn. akt III KO 29/24,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie wobec jego oczywistej bezzasadności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia 5 grudnia 2023 r. (sygn. akt II AKz 749/23) utrzymał w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 30 października 2023 r. (sygn. akt III K 266/21) o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w stosunku do A. P.. Uzasadnieniem tej

decyzji był brak wystąpienia okoliczności, które nakazywałyby wydać nowy wyrok łączny.

Skazany złożył wniosek o wznowienie powyższego postępowania. Wskazał jedynie, że jest to rozstrzygnięcie niesprawiedliwe i domaga się wydania nowego wyroku łącznego.

Postanowieniem z dnia 27 marca 2024 roku, sygn. akt III KO 29/24, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Najwyższy nie wskazał, iż pismo skazanego nie zawiera żadnej podstawy pozwalającej na jego ocenę w kontekście przesłanek wznowienia postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł skazany ponownie wskazując, iż wydane orzeczenie w przedmiocie wyroku łącznego było niesprawiedliwe. W podobnym tonie ocenił także postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. W konkluzji skazany A. P. wniósł o ponowną weryfikację całości sprawy i uwzględnienie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wywiedzione zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że postępowanie wznowieniowe nie służy prowadzeniu na nowo kontroli ustaleń i ocen prawnych dokonanych podczas zwykłego toku instancji. Uruchomienie tego postępowania może nastąpić w wypadku przedstawienia sądowi konkretnych i poddających się weryfikacji faktów oraz dowodów potwierdzających, że dotychczasowe rozstrzygnięcie było błędne, a postępowanie powinno zostać ponowione. Osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako niedającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

W takim właśnie kontekście traktować należy wywiedziony przez skazanego wniosek o wznowienie postępowania. W zaskarżonym postanowieniu słusznie

wskazano, że skazany nie podniósł żadnej argumentacji choćby hipotetycznie wpisującej się w ustawowe przesłanki warunkujące możliwość wznowienia postępowania. Pismo skazanego wskazywało, iż w istocie żądał on dokonania powtórnej kontroli instancyjnej prawomocnego już wyroku, co w oczywisty sposób w niniejszym postępowaniu dokonane zostać nie mogło. W zażaleniu zaś ponownie podniesiono bardzo ogólną argumentację ograniczającą się do subiektywnego odczucia skarżącego o niesprawiedliwości orzeczenia, co również nie mogło przynieść pożądanego przez skazanego rezultatu.

Z uwagi zatem na niewykazanie uchybień w zaskarżonym postanowieniu i brak jakichkolwiek przesłanek koniecznych z punktu widzenia ewentualnego wznowienia postępowania, złożonego zażalenia nie uwzględniono.

Anna Dziergawka

Adam Roch

Paweł Kołodziejski

[SOP]

[ms]